

но и духовнитѣ хора не могатъ да решатъ въпроса. — Защо? — И у единитѣ, и у другитѣ има нѣщо лично, известно щеславие, което прѣчи на работата имъ. Докато живѣе въ личнитѣ чувства, човѣкъ не може да се домогне до положителната наука.

Ето защо, когато се стреми къмъ придобивки, окултниятъ ученикъ трѣбва да познава, какви сили сж вложени въ него и какво днесъ може да направи съ тѣзи сили. Той разполага съ много повече сили, отколкото има възможность да използува. И действително, въ мозъка на всѣки човѣкъ е вложена грамадна енергия, отъ която, при сегашнитѣ условия, може да се разработи едва една хилядна часть. Изобщо, човѣшката енергия може да се разработи въ три направления: въ широчина, която дава стабилность на характера; въ дълбочина, която дава активность и предприемчивость; въ височина, която дава стремежъ и полетъ на духа. Тѣзи сж тритѣ насоки, които могатъ да се дадатъ на енергиитѣ въ човѣшкия мозъкъ. Оттукъ и всѣка идея трѣбва да има широчина, дълбочина и височина. Широчината се проектира на физическия свѣтъ, дълбочината — въ духовния, т. е. въ сърдечния или астралния свѣтъ, а височината — въ умствения свѣтъ. Въ заключение на това можемъ да кажемъ, че неджзитѣ въ съвременния свѣтъ се дължатъ на човѣшката мисль. Това не значи, че има нѣкакъвъ недоимъкъ въ нея. Напротивъ, човѣкъ страда отъ излишъкъ на